

คอร์รัปชัน (Corruption)

9 ธันวาคม ของทุกปี

ถือเป็นวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล



คอร์รัปชัน หมายถึง การใช้อำนาจที่ได้มาโดยหน้าที่ในการหาประโยชน์ส่วนตัว หรือ การทุจริต โดยใช้หรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่ อำนาจและอิทธิพลที่ตนมีอยู่ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและหรือผู้อื่น (ที่มา องค์กรความโปร่งใสสากล Transparency International-TI ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1993)

ประเภทของคอร์รัปชัน มีอยู่ 3 ประเภท ได้แก่

- 1) การคอร์รัปชันขนาดเล็ก (petty corruption) คือ การรับเงินที่ไม่ชอบธรรม หรือไม่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นจำนวนเงินที่ไม่มากนัก เพื่อดำเนินการบางอย่างให้กับผู้ที่ให้เงิน
- 2) การคอร์รัปชันขนาดใหญ่ (big corruption) ซึ่งมักเป็นการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่รับเงินในรูปแบบของสินบนเป็นเงินจำนวนมาก และโครงการใหญ่ ๆ
- 3) การให้ของขวัญ (gift) เป็นการคอร์รัปชันอีกประเภทหนึ่ง เป็นการให้ตอบแทนในรูปแบบสิ่งของ หรือการให้ตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การเชิญไปรับประทานอาหาร ซึ่งเป็นการพยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิด

สาเหตุของการคอร์รัปชัน

- ◆ คนในสังคมส่วนใหญ่ นับถือความร่ำรวย ย่อมเป็นแรงจูงใจในการแสวงหาเงินทอง
- ◆ ค่านิยมแบบนิยมพวกวังและเดรีอญาติ ความสัมพันธ์ในเชิงผลประโยชน์
- ◆ ระบบอุปถัมภ์หรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์กับลูกน้อง สร้างลูกน้องไว้ช่วยเหลือตนในเรื่องต่าง ๆ
- ◆ ระบบการควบคุมและตรวจสอบที่ขาดประสิทธิภาพ
- ◆ สภาพทางการเมืองที่มีการแข่งขันอย่างเข้มข้น เพื่อช่วงชิงตำแหน่งทางการเมืองและผลประโยชน์





ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันการทุจริต

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการ
ปราบปรามการทุจริต
ระยะที่ 3

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วย
การปราบปรามการทุจริต
ระยะที่ 1

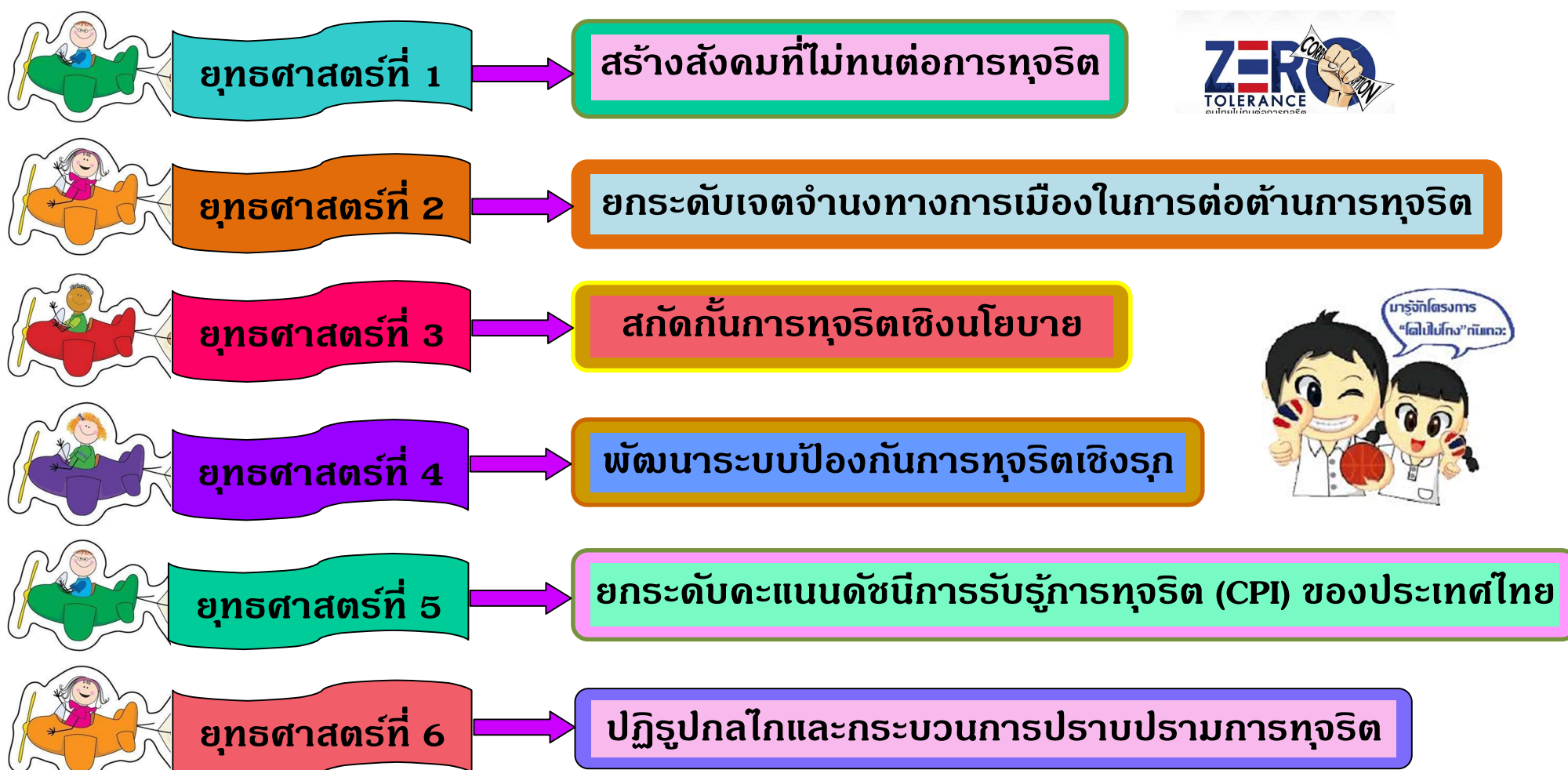
ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการ
ปราบปรามการทุจริต
ระยะที่ 2

วิสัยทัศน์
สังคมไทยมีวินัย และยึดมั่น
ในคุณธรรมจริยธรรม ทุก
ภาคส่วนร่วมป้องกัน และ
ปราบปรามการทุจริต

วิสัยทัศน์
สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึด
มั่นในคุณธรรม จริยธรรม
และ ร่วม ป้อง กัน แล ะ
ปราบปรามการทุจริตเป็นที่
ยอมรับในระดับสากล

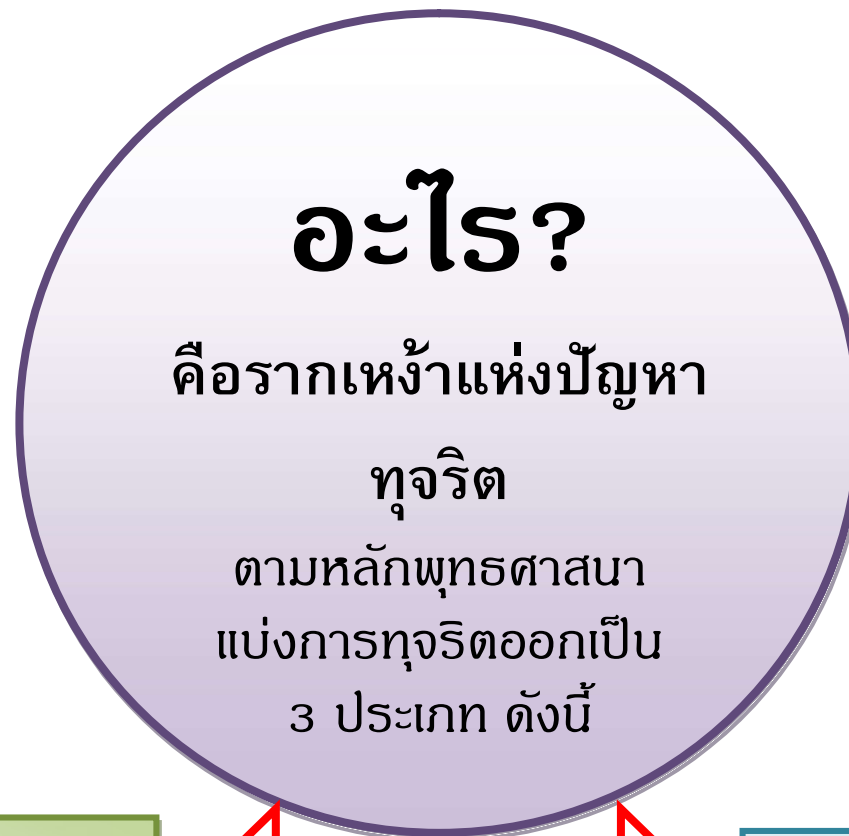
วิสัยทัศน์
ประเทศไทยใสสะอาด
ไทยทั้งชาติต้านทุจริต
(Zero tolerance & Clean Thailand)

ยุทธศาสตร์ชาติระยะที่ 3 กำหนดพันธกิจหลัก เพื่อสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริต ยกย่องธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วน และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ ให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล ผ่านยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ได้แก่



ผลงานประเมินผล

สำนักทรัพยากรบุคคล



1. กายทุจริต ได้แก่ การทุจริตทางกาย หรือการทุจริตด้วยการกระทำ เช่น การฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ และประพฤติผิดในกาม เป็นต้น

2. วจีทุจริต ได้แก่ การทุจริตโดยการพูด เช่น การพูดปด พูดส่อเสียด พูดเพ้อเจ้อ เป็นต้น

3. มโนทุจริต ได้แก่ การคิดไม่ดี เช่น คิดโลภอยากได้ของเขา พยายามปองร้ายเขา และเห็นผิดจากคลองธรรม เป็นต้น



จะเห็นได้จากคำสอนของพระพุทธองค์ที่ว่า ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นต้นหรือเป็นหัวหน้า เมื่อใดก็ตามที่ใจของคนถูกกิเลส เป็นต้นว่า ความโลภครอบงำ ไม่ว่าจะพูดหรือทำก็จะพูดและทำในสิ่งที่เป็นทุจริตทั้งสิ้น ถ้าป้องกันมิให้ทุจริตเกิดขึ้น ไม่ว่าจะทางกายหรือทางวาจา จะต้องแก้ไขและป้องกันโดยการฝึกใจให้ห่างไกลจากความคิดชั่วนานาประการ ถ้าแก้ไขเพียงกายและวาจา โดยใช้ศีลหรือแม้กระทั่งกฎหมายที่มีบทลงโทษอย่างรุนแรงและมีกระบวนการยุติธรรมมาดำเนินการก็ยากที่จะแก้ไขและป้องกันได้ トラバจิตใจของคนยังเวียนวนอยู่ใน

วงจรแห่งความโลภ โกรธ หลง

พฤติกรรมของสังคมโดยรวมจะจัดอยู่ในประเภทดีหรือเลวนั้น ถ้าในสังคมนั้นมีคนดีมากพฤติกรรมโดยรวมของสังคมก็มีโอกาสเป็นสังคมดี ในทางกลับกันถ้าในสังคมนั้นมีคนเลวมาก พฤติกรรมโดยรวมของสังคมนั้นก็มีโอกาสเป็นสังคมเลว ดังนั้น สังคมที่มีคนดีมากจึงอนุมานได้ว่าเป็นสังคมที่ดี และสังคมที่มีคนชั่วมากก็คือสังคมชั่วนั่นเอง

ส่วนงานประเมินผลบุคคล

สำนักทรัพยากรบุคคล



คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ

ขยัน

ประหยัด

ซื่อสัตย์

มีวินัย

สุขภาพ

สะอาด

สามัคคี

มีน้ำใจ

ความขยัน คือ ความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ อดทน ไม่ท้อถอยเมื่อพบอุปสรรค ความขยันต้องควบคู่กับการใช้ปัญญาแก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

ความประหยัด คือ การรู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ ผู้ที่มีความประหยัดคือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตเรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้ คิดก่อนซื้อ เก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของอย่างคุ้มค่า รู้จักทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองอยู่เสมอ

ความซื่อสัตย์ คือ ประพฤติตรง ไม่เอนเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ ปลอดจากความรู้สึกลำเอียงหรืออคติ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ คือ ผู้ที่มีความประพฤติตรง ทั้งต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ตรงต่อเวลา ไม่ใช่เล่ห์กล คดโกง ทั้งทางตรงและทางอ้อม รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง

ความมีวินัย คือ การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ช้อบังคับ และข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสังคม ผู้ที่มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามในขอบเขต กฎระเบียบของสถานศึกษา สถาบัน/องค์กร/สังคมและประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ

สุขภาพ คือ เรียบร้อย อ่อนโยน ละมุนละม่อม มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ ผู้ที่มีความสุขภาพ คือ ผู้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและกาลเทศะ ไม่ก้าวร้าว รุนแรง วางอำนาจข่มผู้อื่น ทั้งโดยวาจาและท่าทาง แต่ในเวลาเดียวกันยังคงมีความมั่นใจในตนเอง เป็นผู้มีมารยาท วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

ความสะอาด (Clean) คือ ปราศจากความมัวหมอง ทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม ความผ่องใส เป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น ผู้ที่มีความสะอาด คือ ผู้รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมถูกต้องตามสุขลักษณะ ฝึกฝนจิตใจมิให้ขุ่นมัว มีความแจ่มใสอยู่เสมอ

ความสามัคคี คือ ความพร้อมเพรียงกัน ความกลมเกลียวกัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการ เกิดงานการอย่างสร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ ความกลมเกลียวกันในลักษณะเช่นนี้ เรียกอีกอย่างว่า ความสามัคคี ผู้ที่มีความสามัคคี คือ ผู้ที่เปิดใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับทราบของตน ทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วง แก้ปัญหาและขัดความขัดแย้งได้ เป็นผู้มีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ พร้อมที่จะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ความมีน้ำใจ (Kindness) คือ ความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเองหรือเรื่องของตัวเอง แต่เห็นอกเห็นใจ เห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทร เอาใจใส่ ให้ความสนใจในความต้องการ ความจำเป็น ความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน ผู้ที่มีน้ำใจ คือ ผู้ให้และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่น เข้าใจ เห็นใจ ผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยแรงกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติการ เพื่อบรรเทาปัญหาหรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชน

ทำงานให้สตรีง ต้องครองด้วยสติ

สติ คือ อะไร?

สติ คือ ความระลึกได้

การทำงานให้สตรีงต้องครองด้วยสติ “จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว”

คนที่มีจิตใจดี มักแสดงออกมาในด้านดี หรือคนที่มีจิตใจที่เข้มแข็งก็จะสามารถ
ต้านทานอุปสรรคหรือสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
การที่จะทำให้สุขภาพจิตดี มีหลักปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 1.ฝึกฝนจิตใจ คือ การหมั่นฝึกฝนควบคุมอารมณ์และจิตใจของตนเอง ให้มีความมั่นคง
- 2.ฝึกฝนการปรับตัว คือ การรู้จักปรับความคิดของตนเองให้เป็นคนมีเหตุและผล รับฟัง
ความคิดของผู้อื่น ไม่ถือว่าตนเองเป็นศูนย์กลาง
- 3.ฝึกฝนการพิจารณาตนเอง คือ สำรวจตนเองอยู่เสมอว่าตนเองนั้นมีข้อดีหรือข้อเสีย
ตรงไหน แล้วนำไปพัฒนาและปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น
- 4.ฝึกฝนตัวเองให้ทำตัวมีประโยชน์ คือ การช่วยเหลือสังคมหรือการช่วยเหลือผู้อื่น คนที่
มีจิตใจอันดีมักจะต้องการช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นทุกข์
- 5.ฝึกฝนให้ตัวเองนั้นยอมรับธรรมชาติของชีวิต คือ ทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ ย่อมมีการ
เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา มีเกิดตั้งอยู่และดับไป

ทำงานเป็นสุขด้วย

สติสมาธิ



เพราะ “สติ” เป็นเครื่องพาปัญญา มา ถ้าปัญญาไม่ถูกสติพา มา มันก็แก้ไขอะไรไม่ได้
หรือ...ถ้าจะพูดให้จริงกว่านั้นอีก ในสตินั้นมีปัญญารวมอยู่ด้วยเสมอ

ท่านพุทธทาสภิกขุ

สติมาปัญญาเกิด

สติมาบ้าไม่มี

สติดีผีจะหลบ

สติดีจะมีรอยยิ้ม

สติมาปัญญาหาย

สติมาหมาไม่กัด

สติเตลิดจะเกิดปัญหา

สติไม่ดีมีแต่คนบ้า

สติตลบจะพบผี

สติถูกที่มรอยยิ้มไม่มี

สติตายโชคร้ายแน่นอน

สติถูกตัดจะไปกัดกับหมา

งานคือชีวิต ชีวิตคืองานบันดาลสุข

ทำงานให้สนุกเป็นสุขเมื่อได้ทำงาน

หลวงพ่อบุญญานันทะ



ส่วนงานประเมินผล

สำนักทรัพยากรบุคคล

การฟังธรรมเทศนา ได้อย่างไร ?

การฟังธรรมเป็นมงคล เพราะว่าช่วยให้เราเข้าใจความเป็นจริงของชีวิต หากเรานำธรรมะไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ก็ช่วยแก้ปัญหาคความทุกข์ใจให้หมดไปได้



การฟังธรรมเป็นมงคล เพราะว่าช่วยให้เราเข้าใจความเป็นจริงของชีวิต หากเรานำธรรมะไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ช่วยแก้ปัญหาคความทุกข์ใจให้หมดไปได้ พระพุทธเจ้าได้ตรัสถึงอานิสงส์ของการฟังธรรมไว้ ดังนี้

๑. ได้ฟังสิ่งที่ไม่เคยฟัง

๒. สิ่งที่เคยฟังมาแล้ว หากยังไม่เข้าใจก็จะเข้าใจยิ่งขึ้น

๓. บรรเทาความสงสัยได้

๔. ทำให้มีความเห็นที่ถูกต้อง

๕. ทำให้จิตผ่องใส

การฟังธรรมแล้วได้บุญนั้น ไม่ได้หมายถึงการที่เราไปนั่งอยู่ในที่ที่มีพระกำลังแสดงธรรมแล้วเราจะได้บุญ การจะได้บุญนั้น ธรรมะที่เราฟังจะต้องเป็นธรรมะของพระพุทธเจ้า และเราจะต้องตั้งใจฟังและพยายามทำความเข้าใจ เราจึงจะได้บุญ เพราะการฟังธรรมจะช่วยให้จิตที่เป็นอกุศลเปลี่ยนมาเป็นจิตที่เป็นกุศลได้ เมื่อจิตที่เป็นกุศลเกิดขึ้น เราก็จะได้บุญ

การฟังธรรมจึงเป็นเครื่องมือที่ขัดเกลาจิตใจได้ดีมากอย่างหนึ่ง คนชั่วเลิกลำบากก็เพราะได้ฟังธรรม คนดีทำดีมากขึ้นก็เพราะได้ฟังธรรม ใครที่ไม่ยอมฟังธรรมก็จะพลาดโอกาสอย่างหนึ่งที่จะพัฒนาจิตใจตัวเองให้ดีขึ้น นอกจากการฟังธรรมโดยตรงแล้ว การอ่านหนังสือธรรมะหรือพระไตรปิฎกก็สามารถพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้นในลักษณะใกล้เคียงกันได้

ทั้งนี้ การฟังธรรมไม่ได้จำกัดว่าจะต้องฟังจากพระเท่านั้น ขรवासผู้ที่มีความรู้ทางธรรมและได้ปฏิบัติธรรมอยู่ตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน ก็สามารถแสดงธรรมหรือบอกเล่า หรือแนะนำธรรมให้เราฟังได้ด้วยเช่นกัน

ขอขอบคุณข้อมูลจากการฟังธรรม คืออะไร